

TAFSIR AV Kapitel 7, al-A'raaf ~ De upphöjda höjderna - 2 av 2

Kapitel 7, al-A'raaf ~ De upphöjda höjderna - 2 av 2

Verserna 101-126 - Gud sänder Moses till Farao

Folken i städerna i de tidigare verserna fick sändebud med varningar, men de vägrade tro. Sedan sände Gud Moses till Farao och hans präster, men även de behandlade budskapet orättvist. Se vad som hände med dem som spred korruption.

Moses sade till Farao att han var ett sändebud från världarnas Herre. Farao bad om ett tecken. Moses kastade sin stav på marken och den blev till en slingrande orm. Sedan drog han ut sin hand från manteln och den lyste vit och strålande.

Ledarna kring Farao sade att Moses var en trollkarl och föreslog en tävling. Faraos trollkarlar kom och lovades en plats i hans innersta krets om de vann. De kastade sina stavar och de blev till ormar. Gud inspirerade Moses att kasta sin stav, som blev till en orm och slukade allt de hade trollat

fram. Trollkarlarna besegrades, sanningen blev tydlig och de föll på knä och sade att de trodde på världarnas Herre, Moses Herre.

Faraos sade att han skulle hugga av deras händer och fötter på motsatta sidor och korsfästa dem alla, eftersom de trodde innan han hade gett tillåtelse. Trollkarlarna ropade till Gud att hålla dem ståndaktiga och låta dem dö som Hans tjänare.

Verserna 127-137 - Plågor drabbar Egypten

Ledarna bland Faraos folk frågade om han tänkte låta Moses och hans folk sprida korruption. Han svarade att han skulle döda deras söner och skona deras döttrar. Moses uppmanade sitt folk att vara ståndaktiga och söka hjälp hos Gud. De klagade över att de hade varit förtryckta tidigare och fortfarande var det, men Moses gav dem hopp.

Faraos folk drabbades av flera år av hungersnöd för att de skulle komma till insikt, men de ansåg att goda tider var deras rätt och dåliga tider ett ont omen från Moses. Deras öde låg dock i Guds händer, men de erkände det inte.

Sedan drabbades de av en flod, följt av plågor av gräshoppor, löss, grodor och blod. Faraos folk bad Moses att be sin Herre ta bort straffet och lovade att släppa Israels folk fria. Men när straffet togs bort bröt de sitt löfte. Gud dränkte dem och lät de förtryckta ärva landet.

Verserna 138-143 - Gud räddar Israels barn och talar till Moses

Gud förde Israels barn över havet, där de mötte folk som dyrkade avgudar. Israels barn bad Moses att göra en avgud åt dem. Han svarade att de var okunniga och sade att den kult de följde var dömd till undergång.

Gud kallade Moses till berget i fyrtio nätter. Han bad sin bror Aron att leda folket under tiden och hålla dem borta från avgudadyrkan. När Moses kom till den bestämda tiden bad han Gud att visa sig. Gud svarade: "Du ska inte se Mig. Men se på berget - om det står kvar när det ser Mig, ska du se Mig." Berget föll samman inför Moses ögon och han föll medvetslös. När han återhämtade sig sade han: "Ära till Dig! Till Dig vänder jag mig i ånger! Jag är den första som tror!"

Verserna 144-147 - Moses utvaldes

Gud sade till Moses att han var utvald bland alla människor att höra Gud och ta emot Hans budskap, därför skulle han vara tacksam för denna ära. Gud skrev ner alla detaljer och föreskrifter på tavlorna och sade: håll fast vid dem.

De som förnekar Guds tecken ska hållas distraherade. Deras gärningar och deras förnekelse av mötet i det kommande livet ska bli värdelösa.

Verserna 148-156 - Guds vrede

När Moses var borta började folket tillbe en kalv gjord av deras smycken och prydnader. De insåg att de gjorde fel, och när Moses återvände sade de: "Om Gud inte förlåter oss är vi bland förlorarna." Moses blev arg och upprörd, särskilt på sin bror Aron. Han kastade ner tavlorna, grep sin bror i håret och drog honom till sig. Aron sade: "O min mors son, de skulle ha övermannat mig och dödat mig." Moses bad Gud förlåta både honom och hans bror.

De som tillbad kalven skulle möta sin Herres vrede, men de som insåg sitt fel och ångrade sig skulle bli förlåtna. När Moses lugnat sig tog han upp tavlorna, på vilka vägledning och barmhärtighet var inskriven för dem som fruktar sin Herre. Moses valde sjuttio män ur folket, och de kom darrande och rädda. De skulle be om förlåtelse för kalvdyrkan, men i stället krävde de att få se Gud. Berget skakade i en jordbävning och de föll döda. Moses bad om förlåtelse, och Gud - vars barmhärtighet omfattar allt - förklarade att Hans nåd är för dem som fruktar Honom, ger den föreskrivna allmosan och tror på uppenbarelserna.

Verserna 157-158 - Muhammad i Toran och Evangeliet

Särskild barmhärtighet ska ges till dem som följer den olärde profeten, som de finner nämnd i Toran och Evangeliet. Han befäller dem att göra gott och förbjuder dem från det onda. Han gör det goda tillåtet och det onda otillåtet. Han lyfter deras bördor. De som följer honom ska lyckas.

Gud säger till profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – att förklara för folket att han är Guds sändebud, sänd av den som har makten över himlarna och jorden, och att det inte finns någon sann gudom värd att dyrkas utom Gud.

Verserna 159–168 – Israels barn prövas

I Moses folk fanns några som var vägleda och upprättade rättvisa. Gud delade dem i tolv stammar. När de törstiga bad om vatten visade Gud Moses var han skulle slå på klippan med sin stav. Tolv källor sprang fram och varje stam fick sin egen plats. Gud sände ner manna från himlen för dem att äta. Men de gjorde uppror; de skadade inte Gud med sin olydnad, bara sig själva.

Gud sade till dem: bo i denna stad, ät vad ni vill, be om förlåtelse och gå in genom porten med ödmjukhet. Då skulle Gud förlåta deras synder och mångdubbla belöningen för de goda. Men bland dem fanns onda som förvanskade Guds ord. Så Gud sände ner en plåga från himlen.

Gud sade till Muhammad att fråga dem om staden vid havet och vad som hände när de överträdde sabbatslagen. De prövades för sin olydnad: på sabbaten kom fiskarna lätt, men inte på andra dagar. Gud sade också: fråga dem om varnarna och varför de predikade till ett folk som ändå skulle förstöras. Varnarna svarade att de ville fullgöra sin plikt till Gud och hoppades att några skulle ta varning. Men folket ignorerade varningen, fortsatte i sin synd, och Gud sade till dem: "Var föraktade apor."

Gud påminde dem också om att Han skulle låta dem möta svår skada ända till Uppståndelsens dag. Han bröt deras enhet och spred dem över världen. Några är rättfärdiga, andra inte. De prövades med både välsignelser och motgångar.

Verserna 169–180 – Förbundet med Adams barn

Sedan kom en ond generation. De levde ett lågt liv och trodde att allt skulle förlåtas. Varför ser de inte att det kommande livet är bättre? De som följer Boken och upprättar bönen ska aldrig få sina gärningar förgäves.

Påminn dem om berget som höjdes över dem som ett tak. De trodde att det skulle falla över dem, men Gud sade: håll fast vid det vi har gett er och minns, så att ni blir gudsmedvetna.

Påminn dem också om när Gud lät alla Adams avkomlingar vittna: "Är jag inte er Herre?" Detta gjordes för att ingen på Uppståndelsens dag skulle säga: "Vi visste inte." Eller skylla på sina förfäder för avgudadyrkan. Allt är tydligt.

Berätta också om mannen på Moses tid som fick Guds budskap men valde att ignorera det. Satan förföljde honom tills han blev en av de vilseledda. Han kunde ha upphöjts genom uppenbarelsen, men han klamrade sig fast vid det jordiska. Han var som en hund: om du jagar honom flämtar han, om du lämnar honom flämtar han ändå. Berätta dessa historier så att de reflekterar. Den Gud vägleder är verkligen vägled, den Han överger är förlorad.

Gud säger att Han har skapat Helvetet för de djinner och människor som har hjärtan men inte förstår, ögon men inte ser och öron men inte hör. De är värre än djur eftersom de är tanklösa. Gud har de vackraste namnen - åkalla honom med dem - och lämna dem som missbrukar dem.

Verserna 181-188 - Vägledning och varning

Gud skapade en gemenskap (Muhammads följare) som vägleder till sanningen och upprättar rättvisa. De som förnekar Guds uppenbarelsen dras steg för steg mot undergång. Deras följeslagare (Muhammad) är inte galen, han är en varnare. Vad skulle de kunna tro på om de inte tror på detta?

Den som Gud låter gå vilse kan inte vägledas; Han lämnar dem att vandra blinda. När de frågar profeten Muhammad om Tidens stund ska han svara: "Kunskapen om den är endast hos min Herre. Ingen ska avslöja dess tid utom Han. Den är tung för himlarna och jorden. Den ska komma över er oväntat." Muhammad ska säga att han inte har makt att gynna eller skada sig själv, han är bara en varnare och en bärare av goda nyheter för dem som tror.

Verserna 189-206 - Gud skapade allt - dyrka Honom

Gud skapade alla från en enda själ (Adam). Människan är otacksam och sätter delägare vid Guds sida, men Han är upphöjd över allt de tillskriver Honom. Gud säger till Muhammad: säg att din beskyddare är Gud som sände Koranen och beskyddar de rättfärdiga.

Var tålmodig och tala det som är rätt. Om Satan frestar dig, sök skydd hos Gud. När de gudfruktiga frestas av Satan behöver de bara minnas Gud, så finner de rätt väg.

Säg till dem, Muhammad, att du följer endast det som uppenbarats från Gud. Koranen är vägledning och välsignelse. När ni hör den reciteras, var tysta och lyssna. Minns Gud med ödmjukhet och vördnad morgon och kväll. Var inte tanklösa; de som är nära Gud är aldrig för stolta för att tillbe Honom. Prisa Honom och fall ned inför Honom.

[KAPITEL 7](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 8, al-Anfal ~ Krigsbytet](#)

[TAFSIR AV Kapitel 7, al-A'raaf ~ De upphöjda höjderna - 1 av 2»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)